

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209649
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814209649.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s. so sídlom Bratislava, Michalská č. 18, IČO 36 854 140, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš&Partners s.r.o. so sídlom Bratislava, Prievozska č. 4/B, IČO: 47 239 921, proti odporcovi: W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., V. M. č. X/X, t.č. Q., ul. U. č. XX, o zaplatenie 2.203,20 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi 1.568,37 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 16.01.2013 do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania a to za zaplatený súdny poplatok 55,94 eur a trovy právneho zastúpenia 330,17 eur, k rukám právneho zástupcu Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s.r.o. so sídlom Prievozska 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, všetko v mesačných splátkach po 30,- eur, počnúc právoplatnosťou rozsudku, pod stratou výhody poskytnutých splátok pri vynechaní jednej splátky s tým, že každá splátka je splatná najneskôr v posledný deň tohto ktorého mesiaca.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným 2.6.2014 uplatnil voči odporcovi nárok na zaplatenie 2.203,20 eur s úrokom 17,50% ročne zo sumy 1962,26 eur od 28.5.2014 do zaplatenia, ako i nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že dňa 6.11.2003 uzatvoril odporca so spoločnosťou Istrobanka a.s. Bratislava, ktorá bola následne zlúčená s navrhovateľom zmluvu o vydaní kreditnej karty KOZ, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky Istrobanky a.s. a Obchodné podmienky Istrobanky na vydanie a používanie kreditných kariet KOZ účinných od 1.10.2003. Žiadosť o vydanie kreditnej karty sa po podpise banky a klienta stáva zmluvou o vydaní karty a vzniká medzi účastníkmi zmluvný vzťah. Predmetom zmluvy bol záväzok navrhovateľa poskytnúť odporcovi úver do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 40.000,- Sk a povinnosť odporcu poskytnuté peňažné prostriedky navrhovateľovi vrátiť. Mesačná splátka predstavovala 1.200,- Sk. Odporca nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal, a preto navrhovateľ určil predčasnú splatnosť úveru poskytnutého na základe zmluvy ku dňu 15.1.2013 a vyzval ho k úhrade dlžnej sumy. Výška úrokovej sadzby navrhovateľa ku dňu 27.5.2014 predstavovala 17,50% ročne. V zmluve bolo dohodnuté, že sumy so splatením ktorých je odporca v omeškani budú ďalej úročené úrokovou sadzbou dohodnutou v bode 4.1 Obchodných podmienok pre kreditnú kartu zvýšenou o sadzbu úroku z omeškania. Navrhovateľ preto úročil po termíne splatnosti dlh úrokovou sadzbou 17,50 % ročne a ďalej úrokom z omeškania 8,75 % ročne až do zaplatenia.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz sp. zn. 9Ro/147/2014 z 24.9.2014, voči ktorému podal v zákonnej lehote odporca odpor. Uviedol, že nesúhlasí s dlžnou sumou, namietal výšku zmluvného úroku a úroku z omeškania, ako i úročenie po vyhlásení splatnosti.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, a to žiadosťou -zmluvou o vydaní kreditnej karty KOZ, Obchodnými podmienkami Istrobanky a.s. na vydanie a používanie kreditných kariet účinné od 1.10.2003, Obchodné podmienky Istrobanky a.s. na vydanie a používanie kreditných kariet KOZ účinné od 31.5.2006, Obchodné podmienky pre ČSOB kreditnú kartu, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, Oznámením o zosplatnení úveru s doručenkou, písomným vyjadrením navrhovateľa z 18.6. 2015, 19.6. 2015, Prehľadová tabuľka č.l. 64 spisu, Sadzobníkom pre fyzické osoby - občanov vydaný ČSOB a.s., výpismi z účtu odporcu za dobu od do 18.6.2015 / č.l. 67 -115/, doplnením listinných dôkazov z 28.10.2015, výsluchom účastníkov, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Zo žiadosti - zmluvy o vydanie kreditnej karty KOZ vyplýva, že odporca písomne požiadal navrhovateľa o poskytnutie úverového rámca 40.000,- Sk s tým, že banka môže výšku úverového rámca upraviť podľa finančnej situácie, odporca ďalej v žiadosti poskytoval údaje o svojom zamestnaní, výške príjmu. Žiadosť bola podpísaná odporcom dňa 31.10. 2003 a Istrobankou a.s. dňa 6.11.2003, pričom v zmluve sa nachádza pod IV. Schválený úverový rámec vo výške 40.000,- Sk so schválenou povinnou mesačnou splátkou 1.200,- Sk, ďalej je v zmluve uvedené číslo kartového účtu 11105 - 3673790114900. V časti V. sa nachádza vyhlásenie klienta o tom, že pred podpísaním zmluvy sa oboznámil so Všeobecnými obchodnými podmienkami Istrobanky a.s. na vydanie a používanie kreditných kariet KOZ a súhlasí s nimi. Odporca žiadal následne aj dňa 15.1.2009 obdobnou žiadosťou o poskytnutie vyššieho úverového limitu v sume 1800,- eur /viď žiadosť č.l. 10 spisu/, avšak tejto žiadosti vyhovieť nebolo.

Listom z 17.1.2013 oznamovala ČSOB a.s. odporcovi, že v súlade s bodom 9 Obchodných podmienok pre ČSOB Kreditnú kartu vyhlásila celú svoju pohľadávku dňom 15.1. 2013 za splatnú, a to v dôsledku neuhradenia dlžnej čiastky zo zmluvy o úvere z 6.11. 2013. Zároveň bol odporca vyzvaný k úhrade sumy 1.568,37 eur, pričom išlo o dlh ku dňu zosplatnenia. Uvedené oznámenie bolo doručované odporcovi na adresu trvalého bydliska, pričom odporca si uvedené nevyzdvihol, na záväde v doručení sa nachádza údaj o tom, že adresát je neznámy.

Navrhovateľ v priebehu konania namietal tvrdenie odporcu o výške zmluvného úroku, navrhovateľ si uplatňuje zmluvný úrok 17,50% ročne, pričom oznámenie o zmene úrokovej sadzby sa uverejňuje v prevádzkových priestoroch navrhovateľa a na jeho internetovej stránke. Navrhovateľ má právo úročiť omeškanú sumu aj úrokmi z omeškania. V čase, keď sa zmluva uzatvárala navrhovateľ nemohol poskytnúť iný údaj ako len údaj o úverovom limite a výške mesačnej splátky, čo zodpovedá aj zákonu č. 258/2001 Z.z., pretože ide o tzv. revolvingový úver. Úver bol čerpaný použitím kreditnej karty, ktorá bola odporcovi poskytnutá. Splácanie minimálnej splátky je povinnosťou klienta platiť a uhradenie mesačnej splátky nemá vplyv na celkový úverový rámec, ktorá banka poskytuje. K žiadosti súdu o špecifikáciu uplatneného nároku uviedol, že zo žalovanej sumy 2.203,20 eur predstavuje istina 1.962,26 eur, úrok ku dňu 27.5.2014 v sume 59,51 eur, úrok z omeškania 177,45 eur a neuhradené poplatky v sume 3,98 eur. Uvedené má vyplývať aj z prehľadovej tabuľky, z ktorej vyplýva rozsah nesplatenj istiny /čerpaný úverový limit/ za jednotlivé obdobia, hodnotu výsledného riadneho zmluvného úroku a úroku z omeškania za jednotlivé obdobia. Následne navrhovateľ vysvetlil, že prehľadová tabuľka neposkytuje skutočné informácie o platbách odporcu, pretože ide len o technické zaúčtovanie kapitalizovania zmluvného úroku do istiny v dôsledku bankového systému. Navrhovateľ ďalej doplnil ďalšie výpisy z úverového účtu odporcu za dobu od 24.6.2010 do 9.8.2012, z ktorých vyplýva, že odporca naposledy čerpal peňažné prostriedky dňa 18.6. 2012 vo výške 20,- eur /č.l. 167 spisu - výpis za január 2012 - jún 2012/ a naposledy uskutočnil platbu dňa 9.8. 2012 v sume 42,- eur, čo vyplýva z úverového účtu za dobu od október 2011 do august 2012 /č.l. 171 spisu/, z ktorého vyplýva, že pred týmto dátumom uskutočňoval odporca úhrady vo výške splátky po 45,- eur s popisom operácie - vklad Vladimír Slobodník /napríklad platba 13.6. 2012/.

Z podrobných výpisov z kartového účtu odporcu vyplýva prehľad jednotlivých operácií na tomto účte, pričom prehľad poskytuje údaj o celkových čerpaných prostriedkoch na úverovom účte za jednotlivé dni pod označením „Balance“, ďalej udáva údaje o prijatých platbách odporcu CMP, čerpaniach odporcu CMD, úroku z omeškania CMLC, poplatku CMMC. Ku dňu 1.3.2014 je evidovaný stav na účte so

zostatkom 1.962,26 eur, pričom pred týmto dátumom bola uskutočnená posledná kapitalizácia úroku 26,81 eur a úroku z omeškania 0,36 eur a poplatku 1,99 eur, pričom stav na účte ku dňu 27.2.2014 bol vo výške 1.933,46 eur /viď výpis č.l. 94 spisu/. Pred týmto dátumom navrhovateľ kapitalizoval vždy mesačne príslušný poplatok za vedenie účtu a úrok a čiastočne aj úrok z omeškania, čo sa následne stávalo súčasťou údaju o čerpaných prostriedkoch na úverovom účte pod označením „Balance“. Ku dňu 17.1.2013, kedy navrhovateľ vyhlasoval zosplatnenie úverových prostriedkov predstavoval celkový zostatok 1.577,57 eur, čo vyplýva z výpisu z kartového účtu za mesiac január 2013 /č.l. 115 spisu/, pričom išlo o súhrn vyčerpaných prostriedkov, kapitalizovaných zmluvných úrokov a poplatku za vedenie účtu.

Odporca v priebehu konania tvrdil, že mal poskytnutý úverový rámec 40.000,- Sk, úver riadne čerpal a keď mu prišli peniaze, bola mu vykonaná automaticky splátka 1.200,- Sk. Do banky vkladal peniaze aj po tom, čo odišiel zo zamestnania v roku 2009, nevie sa vyjadriť, kedy úver čerpal naposledy. Úhrady, ktoré uvádzal navrhovateľ v prehľadovej tabuľke nie sú jeho skutočnými úhradami /uvedené následne vysvetlil právny zástupca navrhovateľa, že ide len o bankový systém zaúčtovania kapitalizovania úroku do istiny, čo sa z technického hľadiska zaúčtuje ako „úhrada klienta“/. Nie jeho zavinením nebolo možné splácať úver, pretože mu na účet siahol súdny exekútor a v dôsledku exekučného konania sa vykonávali zrážky z účtu pre iné exekúcie. Nemal teda technicky možnosť iným spôsobom splácať úver. Je si vedomý, že úver mal splácať tak, že mal udržať na svojom účte peňažné prostriedky tak, aby sa splátka úverového limitu mohla splácať. Začal na účet vkladať po 40,- eur a rátať s tým, že úver sa takto bude splácať, avšak keď mu exekútor nabehol na účet, tak tieto platby sa zrážali v prospech inej exekučnej pohľadávky, tak prestal uvedené vkladať. Nepoprel, že posledný výber mohol urobiť 18.6.2012 a rovnako mohol poslednú platbu uhradiť 9.8.2012 v sume 42,- eur. Je si vedomý aj toho, že banka vyhlásila zosplatnenie úveru ku dňu 15.1.2013. Nenamietal, že ku dňu 15.1.2013 bola výška pohľadávky banky v sume 1.568,37 eur. Žiadal povoliť primerané splátky, pretože je nezamestnaný, evidovaný na úrade práce, pracuje na dohodu o vykonaní práce na Slovensku s príjmom 160,- eur mesačne, výživné platí vo výške 133,- eur a výdavky na bývanie má 100,- eur, býva u rodičov. Má aj iné dlhy.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 odst. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy zákona sa nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

Podľa § 3 odst. 6 citovaného zákona pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty /§ 1 odst. 3/ alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu RPMN, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miere nákladov.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval súd návrh navrhovateľa za čiastočne dôvodný. V konaní nebolo sporné, že odporca uzavrel s Istrobankou a.s. dňa 6.11.2013 zmluvu o vydaní kreditnej karty KOZ, ktorou bol odporcovi bankou schválený úver vo forme úverového rámca vo výške 40.000,- Sk s dojednanou povinnou mesačnou splátkou 1200,- Sk, pričom k úveru sa vzťahov kartový účet s číselným označením v zmluve. Istrobanka a.s. Bratislava zanikla dňom 1.7. 2009 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou Československá obchodná banka a.s. so sídlom Bratislava, ktorá ako právny nástupca prebrala všetky jej práva a záväzky. Vzhľadom na charakter úveru išlo o zmluvu o úvere podľa Obchodného zákonníka, keďže na žiadosť odporcu ako dlžníka sa banka zaviazala poskytnúť odporcovi finančné prostriedky na príslušnom kartovom účte vo forme úverového limitu 40.000,- Sk, ktorý dlžníkovi garantovala počas celého zmluvného vzťahu a odporca ako dlžník sa zaviazal poskytnúť povinnú mesačnú splátku 1.200,- Sk bez ohľadu na výšku vyčerpaných úverových prostriedkov. Keďže banka poskytovala úver ako podnikateľ a odporca žiadal o úver ako fyzická osoba na svoju osobnú potrebu, išlo zároveň o spotrebiteľský úver v zmysle § 2 písm. a/ zákona č., 258/2001 Z.z. v platnom znení, pretože banka poskytovala úver formou kreditnej

karty. Pre tento typ úveru preto čiastočne dopadá aj právna úprava obsiahnutá v § 3 odst. 6 citovaného zákona. Odporca nenamietal pôvodne dohodnuté podmienky úveru, a to že úver mohol čerpať do úverového limitu 40.000,- Sk a bol povinný platiť mesačne 1.200,- Sk, čo plnil približne až do augusta 2012, teda po dobu viac rokov. Odporcovi bola poskytnutá kreditná karta KOZ, ktorou mohol vyberať hotovosť z bankomatov alebo platiť za nakúpený tovar alebo poskytnuté služby. Kartový účet je v Obchodných podmienkach Istrobanky a.s. platných ku dňu 1.10.2003 definovaný ako kontokorentný účet klienta vedený v banke v slovenských korunách s povoleným úverovým rámcom, ktorý je určený na zúčtovanie všetkých účtovných a neúčtovných operácií banky, vrátane transakcií súvisiacich s vydaním a používaním karty. V čl. III. Obchodných podmienok je podrobne upravený konkrétny úverový rámec a spôsob čerpania kartou. Stanovenie úrokovej sadzby je dané bankou v zmysle platných úrokových sadzieb banky, pričom spôsob úročenia bol upravený tak, že banka denne úročí dlžný zostatok pred lehotou splatnosti /viď definícia úrokovej sadzby v čl.II. obchodných podmienok/. V predmetných obchodných podmienkach v čl. V. bod 7 je upravené právo banky v prípade ak klient neuhradí dlžný zostatok ani v lehote uvedenej vo výzve, banka má právo vyhlásiť predčasnú splatnosť celého dlhu s príslušenstvom a klient je povinný vyrovnať svoje záväzky v lehote uvedenej vo vyhlásení predčasnej splatnosti. Obdobné obchodné podmienky sú upravené v Obchodných podmienkach Istrobanky a.s. pre vydanie a používanie kreditných kariet KOZ platných od 31.5.2006 a primeraným spôsobom sa na predmetný zmluvný vzťah vzťahujú aj Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu platné od 15.10.2011. Vzhľadom na dátum uzavretia predmetnej zmluvy je súd názoru, že zmluva má náležitosti zmluvy o spotrebiteľského úveru v rozsahu podmienok, ktoré bolo možné stanoviť ku dňu uzatvorenia zmluvy. Odporca nenamietal, že úver splácal približne do augusta 2012, pričom aj následne po tom, či prišiel o zamestnanie vkladal on alebo jeho priateľka na účet peniaze za účelom úhrady povinnej mesačnej splátky. Nenamietal, že ku dňu vyhlásenia mimoriadne splatnosti úveru ku dňu 15.1.2013 bol dlh na úvere 1.568,37 eur, ktorý predstavoval vyčerpanú úverovú istinu spolu so zmluvným úrokom a poplatkom za vedenie účtu. Uvedené skutočnosti vyplývajú aj z prehľadu čiastkových výpisov z kartového účtu odporcu, ktoré dokladoval navrhovateľ. Navrhovateľ v súlade s Obchodnými podmienkami v časti XIV - Oprávnenie banky vyhlásil splatnosť úveru, pričom toto oprávnenie banky vyplýva z bodu 2 písm. d/ čl. XIV. Obchodných podmienok, pretože u odporcu nastalo omeškanie so splnením povinných mesačných splátok podľa zmluvy, pretože je preukázané, že poslednú splátku uhradil dňa 9.8. 2012 v sume 42,- eur. Navrhovateľ preto dôvodne a v súlade s citovaným ustanovením i postupom podľa § 565 Obchodného zákonníka a § 53 odst. 9 Občianskeho zákonníka pristúpil k zosplatneniu celého záväzku. Navrhovateľ nesprávne doručoval oznámenie o zosplatnení na adresu Prievidza, ul. Benedikta č. 8/5, hoci v zmluve mal uvedenú korešpondenčnú adresu Prievidza, Dubová č. 31. Uvedené oznámenie však bolo preukázateľne odporcovi doručené minimálne v priebehu súdneho konania, preto nastali účinky riadneho zosplatnenia. Odporca je preto povinný zaplatiť navrhovateľovi zostatok vyčerpaného a nesplateného úverového limitu vo výške ku dňu 15.1.2013 v sume 1.568,37 eur, pričom z výpisu z kartového účtu k tomuto dňu vyplýva zostatok v sume 1.577,57 eur /č.l. 115 spisu/. Súd však zaviazal odporcu k tomuto zostatku, pretože je to zostatok banky vyčíslený k momentu zosplatnenia, ktorý bol odporcovi takto aj oznamovaný a tento predstavuje okrem úverovej istiny aj dojednaný a kapitalizovaný zmluvný úrok 17,50% ročne, ktorý považuje súd za primeraný a ďalej poplatok za vedenie úverového účtu podľa Sadzobníka banky 1,99 eur mesačne. Pokiaľ však navrhovateľ uplatňoval od odporcu až sumu 2.203,20 eur, súd v prevyšujúcej časti návrh zamietol ako nedôvodný. Z prehľadu výpisu z účtu odporcu vyplýva, že po dátume zosplatnenia 15.1.2013 úver odporcom nebol čerpaný, odporca žiadne platby nevykonával a navrhovateľ na účte účtoval len pripisovanie úrokov - kapitalizovanie úrokov a úrokov z omeškania a ďalej poplatok za vedenie účtu. Uvedené plnenia podľa názoru súdu navrhovateľovi nepatria. Odo dňa zosplatnenia úveru ku dňu 15.1.2013 patria navrhovateľovi len zákonné úroky z omeškania ako sankcia za omeškania s plnením peňažného dlhu. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úverového limitu v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia a spláca, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy dlžník - spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky

u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky a poplatok za vedenie účtu, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stanovom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 odst. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a 3a nar.vl. č. 87/1995 Z.z.. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby s platnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a odst. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. /viď rozsudok KS TN 6Co 587/2015 z 28.9.2015 i uznesenie ÚS SR IV. ÚS 476/2012 z 18.9.2012/.

V zmysle uvedeného súd zaviazal odporcu k zaplateniu úverovej istiny a kapitalizovaných zmluvných úrokov a poplatku ku dňu zosplatnenia v sume 1568,37 eur a z tejto sumy priznal v súlade s § 517 odst. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení úrok z omeškania 8,75% ročne od 16.1.2013, pretože odporca po zosplatnení bol preukázateľne v omeškani s touto sumou.

Súd sa zaoberal i prípadným premlčaním práva navrhovateľa a dospel k záveru, že jeho právo premlčané nie je. Odporca mesačné splátky poskytoval do augusta 2012, následne prestal splátky plniť, navrhovateľ zosplatnil úver ku dňu 15.1.2013 a vzhľadom na to, že návrh vo veci samej bol podaný 2.6.2014, navrhovateľovi nemohla uplynúť trojročná premlčacia doba podľa § 100 odst. 1 Občianskeho zákonníka a § 101 OZ Občianskeho zákonníka.

Pokiaľ ide o obranu odporcu, ktorý namietal súčasné úročenie zmluvným úrokom a úrokom z omeškania, súd konštatuje, že právo veriteľa na zmluvný úrok vyplýva z § 502 Obchodného zákonníka, zmluvný úrok bol nadstavený bankou a odporcom akceptovaný vo výške 17,50%, pričom súd do zosplatnenia nezaväzoval odporcu na vyšší zmluvný úrok ako nesprávne uvádzal v písomne podanom odpore. Právo na úrok z omeškania ako sankciu spojenú s nesplnením peňažného záväzku vyplýva priamo zo zákona, a to § 517 odst. 2 Občianskeho zákonníka, pričom úrok z omeškania patrí veriteľovi aj zo zmluvného úroku. Ani následná obrana odporcu, že mal účet zablokovaný exekútorom, a preto nemohol poskytovať povinnú mesačnú splátku nemá za následok nepriznanie práva navrhovateľovi. Odporca bol povinný udržiavať na svojom účte taký stav, aby každý mesiac bolo možné povinnú splátku vykonať a skutočnosť, že súdny exekútor pre inú vymáhanú pohľadávku vykonával zrážky z účtu a fakticky zablokoval možnosť vykonávať splátky na predmetný úver nezabavovalo zmluvnej povinnosti odporcu plniť dlh. Odporca vlastným zavinením privodil stav na svojom účte a znemožnil plnenie dlhu dohodnutým spôsobom, táto skutočnosť musí ísť len na jeho ťarchu, pričom mal vždy možnosť dať na účet toľko finančných prostriedkov, aby súdny exekútor jeho účet odblokoval.

O povolení splátok po 30,- eur mesačne súd rozhodol podľa § 160 odst. 1 O.s.p. s prihliadnutím na pomery na strane odporcu, ktorý je nezamestnaný, pracuje len na dohodu vykonaní práce s nízkym príjmom 160,- eur, okrem toho platí výživné 133,- eur a býva u rodičov a výdavky na bývanie má 100,- eur. Vzhľadom na tieto pomery a výšku priznanej istiny, súd povolil odporcovi splátky po 30,- eur, ktoré môžu byť v jeho reálnych možnostiach, pričom odporca musí nevyhnutne upraviť svoje príjmové pomery tak, aby túto splátku mohol vykonávať. Odporca si musí byť vedomý, že omeškanie trvá dlhšiu dobu avšak z dôvodov na jeho strane a s takouto výškou dlhu musel počítať. Súd rešpektoval samotný návrh navrhovateľa na splátky 30,- eur, pričom takýmito splátkami bude odporca len istinu splácať viac ako štyri roky. Preto súd v prípade platobnej nedisciplinovanosti upravil vo výroku rozsudku stratu výhody splátok pri vynechaní jednej splátky, čím zároveň dochádza k ochrane veriteľa.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 odst. 2 O.s.p.. V konaní bol prevažne úspešný navrhovateľ, pričom jeho úspech vo veci porovnaním žalovanej istiny a prisúdenej istiny

predstavuje 71,19%, neúspech 28,81%, čiže čistý úspech je v rozsahu 42,38%. V tomto rozsahu patrí navrhovateľovi náhrada účelne vynaložených trov. Ide o náhradu súdneho poplatku z návrhu na začatie konania zaplatený v sume 132,- eur, t.j. navrhovateľovi patrí náhrada v sume 55,94 eur. Právnomu zástupcovi navrhovateľa patrí náhrada trov právneho zastúpenia za nasledovné úkony: prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a odst. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z., písomné podanie návrhu na súd 2.6.2014 podľa § 13a odst. 1 písm. c/ vyhlášky, písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k odporcu z 18.6.2015 podľa § 13a odst. 1 písm. c/ vyhlášky, účasť na pojednávaní dňa 16.7.2015 podľa § 13a odst. 1 písm. d/ vyhlášky, účasť na pojednávaní 29.10.2015 podľa § 13a odst. 1 písm. d/ vyhlášky, t.j. 5 úkonov á 109,55 eur /vrátane DPH 18,26 eur, 2x RP á 8,04 eur s DPH á 9,65 eur , 3x á 8,39 eur, s DPH 10,07 eur. Právnomu zástupcovi by patrila odmena za jednotlivé úkony v sume 547,75 eur, RP spolu 49,51 eur.

Právnomu zástupcovi navrhovateľa súd nepriznal odmenu za písomnú špecifikáciu nároku urobenú opakovane v konaní podaním z 19.6.2015, pretože išlo o úkon, ktorý má navrhovateľ odmenený už podaním návrhu na začatie konania. Je povinnosťou navrhovateľa zvlášť keď je zastúpený právnym zástupcom opísať v návrhu v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. rozhodujúce skutočnosti, z ktorých odvodzuje svoj nárok, písomnou špecifikáciou navrhovateľ len objasnil žalovanú pohľadávku, čo malo byť uvedené a zdokladované priamo v návrhu na začatie konania. Následne právny zástupca na pojednávaní musel vysvetlovať „bankový systém účtovania jednotlivých operácií“, čo nakoniec spochybnilo samotné vyjadrenie odporcu z 19.6. 2015. Navrhovateľov preto odmena za tento úkon nepatrí.

Súd ďalej nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa náhradu za stratu času v zmysle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v platnom znení. Účelom inštitútu náhrady za stratu času advokáta, ktorým je finančná kompenzácia časovej straty, počas ktorej advokát v dôsledku prepravy nemohol efektívne vykonávať svoju činnosť odborného charakteru. Náhrada za stratu času v zmysle § 17 odst. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. patrí advokátovi pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je jeho sídlom, a to za čas strávený cestou do tohto miesta a späť, teda jej zmyslom je paušálnym spôsobom kompenzovať príjem, ktorý by advokát za uvedený čas mohol dosiahnuť poskytovaných právnych služieb. V danej veci sa zúčastnil pojednávaní advokátsky koncipient Mgr. Peter Lánik, pričom je zrejmé, že príslušný advokát nebol v dôsledku nevyhnutnosti prepravy svojej osoby na miesto konania pojednávania z objektívnych dôvodov limitovaný vo výkone svojej advokátskej praxe a aj v čase, ktorý substitučne splnomocnený advokátsky koncipient strávil cestou na pojednávanie, mohol vykonávať iné úkony právnej služby. Náhrada za stratu času je výlučne viazaná na advokáta / vid' napr. uznesenie KS TN 17Co 727/2015 z 22.7. 2015/.

V zmysle § 15 písm. a/ a § 16 odst. 4 citovanej vyhlášky súd priznal právnomu zástupcovi náhradu za cestu motorovým vozidlom z Bratislavy do Prievidza a späť 2x, a to pri účasti na dvoch pojednávaniach, pričom počet km spolu predstavuje 736 km, pri spotrebe 6l/100 km, pri cene pohonnej látky 1,067 eur /liter, základná náhrada za 1 km je 0,183 eur, t.j. pohonné látky $736 \times 6/100 \times 1,086 = 47,12$ eur, základná náhrada $0,183 \times 736 \text{ km} = 134,96$ eur. Spolu cestovné sú 181,81 eur. Trovy právneho zastúpenia ako celok by činili 779,07 eur, z toho pomerná časť čistého úspechu predstavuje 330,17 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./